

Какво ли не се случи тези дни! Все хубави неща!

И на световно, и на национално ниво – събитията просто изригнаха!

Английската кралска сватба направо подлуди човечеството. Преброиха се бримките по дантелата на сватбената рокля, преброиха се секундите на сватбените целувки. Цяла седмица радиа, телевизии и преса с нищо друго не се занимаваха, освен с принц Уилям и Кейт Мидълтън. От припадъците на нашите така наречени журналистки към събитието, човек оставаше с впечатлението, че някоя от тях са ако не роднини, то поне лични приятелки на височайшите особи.

За да бъде световната радост още по – пълна, американският президент Обама съобщи, че терорист № 1 Осама, след 10 годишно издирване, най – после е заловен, убит и потопен в океана /спазвайки мюсолманските погребални обичаи/. Американците ликуваха по улиците, както преди 10 години арабите ликуваха, когато телевизиите излъчваха сриването на кулите близнаци след терористичния акт на Алкайда. Направи ми впечатление, че у нас тогава мнозина споделяха радостта на арабите и дори злорадстваха, че така им се пада на американците, а сега дори не вярват в смъртта на Осама. То и

на какво ли да се радват! След още 10 години терористът щеше да си умре от естествена смърт, защото старостта не прощава на никого, но това е друга тема. Проблемът е, че още не е отминал страхът от японската радиация, а населението ни вече започва да се страхува от отмъщението на наследниците на Осама. Дюнорите хич не го успокояват! Изобщо, страхът у нас е перманентно явление – страхуваме се от течение, от настинка, от птици и свински грип, от какво ли не и чакаме висш държавен чиновник да излезе пред медиите и ни увери, че властта прави всичко възможно за нашето оцеляване и страшно няма! Иначе юначеството ни е национална черта. То е възпявано в народните песни и е живо в съвременното партийно строителство, защото партиите в България не се изграждат около идеи, а около юнаци.

Тази година 1 май у нас беше белязан със съдбовни събития.

БСП обяви Деня на труда за Ден на гнева. Ис пълно право. Държава, в която единствените трудещи са чиновниците, а останалите хора са пенсионери или временно пребиваващи, докато си намерят работа в чужбина - за какъв ден на труда става дума?

То и за ден на гнева не може да става дума, защото мърморенето и псуването на властта, когато си на няколко ракии, никого не може да стресне. В гнева си най – много някой да опердаши жената и децата! На партиите, дори и на БСП не им трябва гневен, а послушен електорат, а такъв – дал Господ! Освен това, как да бъде гневен Станишев, като точно на този ден му се роди дъщеря! Събралите се на митинга предимно беловластни симпатизанти на червената партия се радваха на партийната внучка, и от време на време са гневнаха на Бойко Борисов. Нали и той е тяхно момче, нали е пазил тяхната икона Тодор Живков, с чийто портрет бяха дошли на партийното мероприятие!

На 1 май се случи и друго знаменателно събитие. Спомина се Иван Славков Батето. Зетят на Тато, червеният принц на социалистическа България потопи в сълзи и сополи целият доморасъл елит на родината ни. Спортисти, политици, мутри, телевизионери и всякакви индивиди, препитаващи се в корупционното блато, на което Славков стана символ през 20-годишния преход от комунизъм към бандитизъм, го изпратиха подобаващо на стадиона. Хвалебственията, които се изляха за

тази „велика“ личност в медиите сигурно са наминали очакванията и на най – големите носталгии по славното социалистическо минало.

Гергьовден и последният парад на Гоце като президент и главнокомандващ на армията донесоха радост и оптимизъм – едни се радваха на агнешко печено, други на очакванията за нов държавен глава.

Радостна беше и вестта, че един от свидетелите, които уличаваха бившата социална министърка Масларова, че е получавала пари в найлонови торби, се е отметнал от показанията си. Това наистина беше нелепо обвинение, защото никога средно интелегентен човек нямаше да повярва, че пари на ниво министър могат да се разнасят в торби. Има си съвсем други начини за получаването им. И тъй като тук са важни не парите, а торбите, от сега е ясно, че г – жа Масларова е напълно невинна. Тя живее за честта на славното си име, а не заради някакви си 11 милиона, които уж била присвоила в торби.

До края на месец май сигурно ще се случат и други хубави неща, а до края на годината – още повече!

Юлита ХРИСТОВА

Романтика, красота, изящество

„Обичаме те, свиден кът, град с неповторима красота и с магия, с Двореца красив на Мария...“

Вторник е. След обед. Приключвайки поредната сбирка в клуба, пенсионерите от клуб „Здраве“ решихме да си направим разходка до Двореца. Времето беше приятно, тръгнахме по алея „Ехото“. Възхищавахме се на природните хубости, които има нашият град. Благодарим ти, Господи, че когато си раздавал красотата на света, към Белия град си бил толкова щедър. Гордеем се и с праисторическото минало на древния град, с великата майка – богиня Кибела и с това, че най-старото и светилище в света е издигнато на територията на античния Дионисополис – нашия град.

Разговаряйки си спомнихме и за думите на древ-

ния Овидий, който възкликва: „Приветствам те, белокаменен град, с твоята неповторима красота!“ Затова и румънската кралица Мария се е влюбила в този красив залив, избирайки го за лятна резиденция – „Тихото гнездо“, райско кътче край лазурното море.

Влизайки в Двореца за кой ли път се възхитихме на тази пищна, екзотична природа, с изискана и елегантна архитектура. Комплексът ни грабна със своето разнообразие и великолепни градини. Когато пред нас блесна красотата на пролетта, с толкова много лалета, нарциси и теменужки, всички затихахме дъх – какво богатство на багри, аромати, хубост. Само лалетата са 49 вида – неопикуема красота и богатство. Да ти се напълни душата. Всичко е направено

с много труд, изящество, вкус и любов към природата. Хората, които си вършеха работата, ни се усмихваха, благодариха ни, че сме ги посетили, поканваха ни пак да дойдем, а ние ги благославяхме, че творят красота и прославят името на града по целия свят. Да са живи и здрави, да работят още много години!

Величествените кактуси също ни удивиха с голямото си разнообразие и уникалност. Насладихме се и на красивата гледка на водопадата „Моста на въздишките“, спомнихме си легендите за кралица Мария. Върнахме се по крайбрежната дълга алея, доволни и все още превъзбудени от красотата на Двореца.

Мили съграждани, посещавайте по-често това райско кътче!

Дора ХАРИЗАНОВА

Уважаваме ли се сами?

Правителството изпрати зам.-министъра на енергетиката Марин Косев да се срещне с всесилния Президент на „Росатом“ Сергей Кириенко. Задачата му бе да договори цената на АЕЦ – Белене, горещия картоф в отношенията ни!

На работната среща след началото на обсъжданията по параметрите на отделните стойности нашият човек заплакал, че цената от 6,5 млрд не е по джоба на бедния и обрел от хайдутите народ, че е жестоко да се

искат такива пари и т.н. На срещата присъствал и Валентин Златев / вече свикнахме с неговото присъствие/ и Кириенко прекъснал нашия охлюв, гледайки мрачно: Това официална позиция на правителството ли е, или Ваше лично мнение? Явно неподготвен за такъв обрат, г-н Косев смъкнал, че е негово лично становище. Кириенко погледнал недоумяващо /за какъв дявол е дошъл този, черт взми?/, грабнал папките и изстрелял: За лични въпроси, времето за прием ми е от 11 до 15

Актуално

ч. всеки вторник! Станал и затръснал едно високата два човешки боя врата. Лицата на нашите станали пепеляви.

П.С. В съзнанието ми възникнаха питання:

1/ Въпреки всичко като какъв е сложен В. Златев - като цензор, наставник или руски гражданин?

2/ Защо е пратен този лакей на Трайчо толкова неподготвен?

3/ Стакива ли джуджета и с такива ли аргументи ще съборим цената на този имперски гигант?

Г. ЙОРДАНОВ - Гого

Добричкят окръжен съд призна за невиновни двама, помогнали за пренасяне на краден кабел

Окръжен съд – Добрич, отмени постановената от Районен съд – Балчик, присъда, в частта, в която са осъдени 44-годишния Теодор Ив. Ив. от с. Крачево, община Балчик и 38-годишния Ахмед Б. Ахм., двамата от гр. Варна.

Въззивният съд ги призна за невинни по повдигнатото им обвинение за това, че на 5 срещу 6 януари 2007 г. като съзвършители, с цел да бъде набавена имотна облага, са спомогнали да бъде отчужден 20 м четирижилен меден кабел на стойност 1321,20 лв., собственост на ВиК – Добрич, за който са предпологали, че е придобит чрез кражба от осъдено по делото трето лице.

Въззивният съд отмени присъдата в гражданско-осъдителната й част и отхвърли предявения спрямо тях от

ВиК – Добрич, граждански иск за 2682,80 лв.

Съдебният състав намери за основателни част от доводите на защитниците на подсъдимите, посочени в молбата им и съдебното заседание днес. Теодор Ив. и Ахмед Ахм. са обжалвали пред въззивния съд, постановената от Районен съд – Балчик, на 25.11.2010 г. присъда, с която им е наложено условно наказание от 1 година лишаване от свобода с 3 години изпитателен срок. Те претендират, че първоинстанционният акт е произнесен при съществени нарушения на процесуалните правила и е явно несправедлив. Според защитната им теза, те са помогнали на осъденото лице да пренесе кабела, но не са знаели как е придобит той. Тримата били задържани от полицейски пат-

рул с автомобиля, с който извозвали кабела от резервата „Балтата“ в Албена. Адвокатите твърдят, че не са установени факти, които да доказват, че подзащитните им са спомогнали за отчуждаване на кабела.

Пред Окръжен съд – Добрич, двамата подсъдими и техните защитници посочиха, че съдебен заседател от първоинстанционният съд е показал преди и по време на съдебното заседание предубеденост на етническа основа. Двама свидетели разказаха пред въззивния съд как чули думите на съдебен заседател и приели, че са насочени към подсъдимия Ахмед Ахм.

Въззивният съд разпита днес също представителя на ВиК ЕООД – Добрич, и полицай, на когото Ахмед Ахм. е посочил, откъде са натоварили кабела.

Наказание 4 години лишаване от свобода получи Миролуб Гаич

Наказание 4 години лишаване от свобода в затвор или затворническо обществено обжитие от открит тип при общ затворнически режим, наложи Окръжен съд – Добрич, на 64-годишния Миролуб Гаич. Той бе признат за виновен за това, че през периода 11.07.2003 г. до 10.11.2003 г. в гр. Добрич при условията на продължавано престъпление като длъжностно лице – управител на „Югоагент Добрич“ ООД – гр. Добрич, е присвоил чужди пари, в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, на обща стойност 180 708 лв., собственост на посоченото дружество и поверени му да управлява.

За улесняване на длъжностното присвояване съзнателно е ползвал официален документ с невярно съдържание – 41 фактури, издадени от три фирми от Перник и София, като от него за самото съставяне не може да се търси наказателна отговорност. С присъдата Гаич е лишен от право да заема държавна или обществена длъжност и да упражнява материално-отговорна длъжност.

Окръжен съд – Добрич, групира наложеното на Миролуб Гаич наказание с наказанията, определени по други две дела. По дело на Районен съд – Добрич, Миролуб Гаич е осъден на 4 години лишаване от свобода

по наказателно дело за измама на 7 вложители в „Югоагент Вложение“. По присъда от 2008 г. на Окръжен съд – Добрич, той е осъден на 1 година пробация за избягване на плащането на данъчни задължения. Съдът постанови подсъдимият да изтърпи най-тежкото от наложените му наказания – 4 години лишаване от свобода.

Представителят на държавното обвинение поиска наказание 8 години лишаване от свобода, предвид високата обществена опасност на деянието и дееца. Като отегчаващо вината на Гаич обстоятелство, прокурорът посочи факта, че не е възстановена прис-

воената сума.

Адвокатът на подсъдимия заяви, че според тях не се установява длъжностното присвояване да представлява особено тежък случай и следва Гаич да бъде оправдан по повдигнатото му обвинение и осъден само за длъжностно присвояване. Защитникът pledира, че продължителността на процеса, надхвърлила приключването му в разумен срок е смекчаващо отговорността обстоятелство.

Присъдата на Окръжен съд – Добрич, може да бъде обжалвана и протестирана в 15-дневен срок.

Кремена
КАПРАЛОВА.
ОС Добрич

